

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság ... szám alatti lakos felperesnek -ám alatti lakos alperes ellen 18.180.000,- Ft és járulékai iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperes részére fizessen meg 15 napon belül 11.130.000,- /Tizenegymillió-egyszázharmincezer/ forintot, és ezen összeg után 2007. március 29. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot /2007. VI. 30-ig 8 %, 2007. VII. 1-től 2007. XII. 31-ig 7,75 %, 2008. I. 1-től 2008. VI. 30-ig 7,5 %, 2008. VII. 1-től 2008. XII. 31-ig 8,5 %, 2009. I. 1-től irányadó évi 10 %/.

Kötelezi a bíróság a felperes 345.600,- /Háromszáznegyvenötezer-hatszáz/, míg alperest 553.400,- /Ötszázötvenháromezer-négyszáz/ forint összegű állam által előlegezett eljárási illetéknek a Magyar Állam javára történő megfizetésére az illetékes adóhivatal erre vonatkozó külön felhívása alapján.

Ezt meghaladóan a bíróság a kereseti kérelmet elutasítja.

Az ítélet ellen a Fővárosi Ítéltáblához címzett, a Nógrád Megyei Bíróságnál az ítélet kézhezvételétől számított 15 napon belül 4 példányban előterjesztethető fellebbezésnek van helye.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy az ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak az állam által előlegezett eljárási illeték összegével vagy viselésével kapcsolatos, ha a fellebbezés csak a teljesítési határidőre, vagy a késedelmi kamatra vonatkozik, ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, ill. a felek ezt kérték, feltéve, hogy a felek a fellebbezésben a fellebbezés tárgyaláson történő elbírálását nem kérték.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik.

A megyei bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy az ítéltábla előtti eljárásban az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s :

A bíróság a perben az alábbi tényállást állapította meg:

A peres felek között ...-ban, 2005. október 4-én a következő tartalmú megállapodás - jegyzőkönyv - elnevezésű irat jött létre.

1. bekezdés

„...2005. márciusában felkérte ...-t, hogy rendőrségnél folyó büntető ügyeiben közreműködjön és segítse ügyeinek megoldását. ... elvállalta ezt az alábbi feltételekkel:

2. bekezdés

Finanszírozza az eljáráshoz szükséges összegeket, egyben finanszírozza a család súlyos anyagi helyzetének javítását, valamint megélhetési finanszírozást biztosít a család részére /hitelek kifizetése, napi megélhetési problémák megoldása, zálogba helyezett tárgyak meghosszabbítása, kiváltása, orvosi és egyéb gyógyászati eljárások, telefon, gépjármű, üzemanyag, autójavítási költség, egyéb/.

3. bekezdés

2005. júniusáig a fennálló tartozás összesítve 2,5 millió forint.

4. bekezdés

2005. október 4-ig ebből kifizetett összeg 320.000,- Ft.

5. bekezdés

A jelenleg fennálló tartozás 2.180.000,- Ft, amit a megállapodás aláírásával ... elismert.

6. bekezdés

A megállapodás és a jegyzőkönyv további részében a tőke finanszírozásokon felül úgy egyeznek meg, hogy ... szülei ingatlanának eladásából a nettó árbevétel 10 %-a illeti meg ...-t. A lefoglalt ingatlanok és ... tulajdonát képező ingatlanok 20 %-a illeti meg ...-át. A szülői ingatlanával kapcsolatos megegyezésről ... köteles szüleit tájékoztatni, és beleegyezésüket dokumentálni.

7. bekezdés

A 10 % - 5 %-át közös vállalkozás indításához használják fel, valamint a 20 % - 10 %-át is a közös vállalkozáshoz használják fel úgy, hogy az 5 és a 10 %-kal tőkearányosan ... saját tőkével vesz részt közös vállalkozásban.

8. bekezdés

Az ügyvédi munkadíj rendezése ... keresztül történik úgy, hogy az ingatlanok értékesítése után ... rendezi ... ügyvédi munkadíját.

9. bekezdés

... köteles a fent említett megállapodás alapján ... számára biztosítani saját és családja ingatlanának dokumentációját úgy, ahogy a jelenlegi földhivatali bejegyzések a jelenlegi állapotban tartalmazzák.

10. bekezdés

Ez a megállapodás - jegyzőkönyv - közös megegyezéssel jött létre, mindkét fél érdekeit figyelembe véve. Az ingatlanok értéke a mindenkor értékek alapján értendő. Vita esetén az összeg alapja a mindenkor érvényben lévő ingatlanárakat veszi figyelembe."

Tanúként az iratot ..., a felperes volt házastársa, és ..., felperes fiának élettársa írták alá.

A megállapodás alapján a felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte a bíróságtól 18.180.000,- Ft, ezen összeg után 2005. október 4-től a jegybanki alapkamat kétszeres összegű kamata vonatkozásában.

A Pp. 316. §. /3/ bekezdés alapján perként iktatott ügyben az alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a megállapodási jegyzőkönyv elnevezésű iratot jogellenes fenyegetés hatására írta alá, ezért érvénytelen. Alperesi állítás szerint az okiraton szereplő tanúk az okirat aláírásakor nem voltak jelen, az okirat ezért sem alkalmas a tények hiteles tanúsítására. Az okirat aláírásakor jelen volt két, alperes által nem ismert erősen tetovált, testes, roma származású egyén, akik fenyegetőleg léptek fel az alperessel szemben. Közölte alperes azt is, hogy a jogellenes fenyegetés miatt büntető feljelentést tett. Közölte továbbá ellenkérelmében az alperes, hogy a felperesnek nem tartozik, ugyanis a megállapodásban hivatkozott megélhetési problémák nem voltak valósak; ...-el kapcsolatban az alperes, és nem a felperes volt, az ügyvéd a neki járó munkadíjat megkapta; közölte alperes, hogy szülei ingatlanaival kapcsolatban semmiféle meghatalmazása nem volt arra nézve, hogy azokat értékesítse, a szülei az ingatlanokat nem is akarták értékesíteni. Több, mint furcsának jelezte ezen túlmenően az alperes azt is, hogy bár a megállapodási jegyzőkönyv elnevezésű iratban foglalt kötelezettségeinek, mint szülői beleegyező nyilatkozat, ill. ingatlanok dokumentációjának átadása nem tett eleget, ennek ellenére a felperes felszólítást feléje nem intézett, és csak másfél évvel később jutott eszébe a fizetési meghagyás kibocsátását kérni. Közölte továbbá alperes, hogy az ingatlanai 2005. október 4-én még zárolva voltak, ezért azok értékesítésére nem is alkudozhatott, ekkoriban a büntető per kimenetele is kétséges volt.

Az 1959. évi IV. tv. - Polgári törvénykönyv - 198. § /1/ bekezdés szerint a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére, és jogosultság a szolgáltatás követelésére.

A 205. § /1/ bekezdés értelmében a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A /2/ bekezdés értelmében a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésében való megállapodása szükséges.

A Ptk. 207. § /1/ bekezdés szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára, és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

A Ptk. 235. és 236. § szerint jogellenes fenyegetés a szerződés megtámadása alapján annak érvénytelenségét eredményezi.

Az alperes a felperes és társai ellen kényszerítés bűncselekményének gyanúja miatt indított eljárásban a számú, 2006. szeptember 19-én kelt határozatával a nyomozás megszüntetéséről döntött arra hivatkozással, hogy a feljelentésben megjelölt cselekmény nem bűncselekmény. Az alperes a feljelentésében lényegében ugyanazok tényekre hivatkozott, mint ami a jelen perbeli védekezésének alapja.

A nyomozóhatóság tanúként hallgatta ki az alperes szüleit, akik ismertetni tudták a peres felek közötti első találkozás körülményeit 2005. márciusban, azonban a megállapodásról bármilyen kényszer, fenyegetés alkalmazásáról nem volt tudomásuk.

A ... Kft. vezető nyomdásza és üzletkötője tanúként megerősítették a felperes azon előadását, hogy a peres felek a 90-es évek elején fennállt üzleti kapcsolat alapján már ismerték egymást, az alperes ugyanis tagadta a korábbi ismeretség tényét.

A nyomozóhatóság meghallgatta az okiratot aláíró két személyt, akik kihallgatásuk során a felperes előadását támasztották alá, amely szerint az alperes járt a ... szám alatt lévő ajtó-ablak diszkont irodában. Az alperesi leírás alapján beazonosításra került a „...” becenévű személy, aki a rendőrség általi tanúmeghallgatás keretében tagadta azt, hogy a peres felek között bármilyen megállapodás aláírásánál jelen lett volna, azonban volt olyan eset, mikor a két peres féllel találkozott, és közöttük jó baráti viszonyt tapasztalt.

A nyomozóhatóság adatgyűjtési megerősítette azt a tényt, hogy az alperes több alkalommal is járt a megállapodás aláírását követő időszakban is a felperes fia által vezetett brókerirodában. ..., az alperes jogi képviselője tanúvallomásában ugyancsak arról számolt be, hogy a megállapodás elkészülte után is barátinak tapasztalta a peres felek közötti viszonyt, az alperes viselkedésén kényszer, vagy fenyegetés hatása nem volt észrevehető.

Híváslisták elemzése alapján azt lehetett megállapítani, hogy a 2005. október és 2006. január között, amikor is a felperesi brókerirodából az alperes kitiltásra került, az alperes 47 alkalommal kezdeményezett hívást a felperes irányában.

A rendőrhatalóság az eljárásban felmerült ellentmondások tisztázása érdekében szembesítést kísérelt meg, ami alól az alperes oly módon vonta ki magát, amiből arra lehetett következtetni, hogy nem kíván a szembesítéseken részt venni.

Mindezen adatok alapján a feljelentésben szereplő állítások nem igazolódtak, ezért határozott az illetékes hatóság a nyomozás megszüntetéséről.

A jelen per irataihoz becsatolásra került a ... 2005. szeptember 19-én kelt ítélete, amely eljárásban felperesként a jelen per alperesét ...ügyvéd képviselte, és amely ügyben a felperes ... szemben pert nyert, a bíróság a per alperesét a felperes javára több millió forintos nagyságrendű elmaradt illetmény megfizetésére kötelezte. Ezt az ítéletet a ... Megyei Bíróság 2005. december 7-én kelt ítéletével helyben hagyta, a felülvizsgálati kérelmet pedig 2006. VI. hó 7-én a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága elutasította.

A felperes az iratokhoz 4/F/2. sorszám alatt becsatolta igen sok alperesi tulajdont képező ingatlan tulajdoni lap másolatát, amely tulajdoni lap másolatokat a 2004. november 10-én kelt ...körzeti földhivatali határozat alapján küldött meg a földhivatal az alperes, a, ... végrehajtó, az alperes szülei, ..., ..., és a ... részére.

A bíróság 20. számú végzésével tájékoztatást adott a peres felek részére jogkövetkezményekre történt figyelmeztetés mellett a perben irányadó bizonyítási teherrel összefüggésben, mely szerint a per során a felperesnek kell azt bizonyítania, hogy a követelése az alperessel szemben létrejött és fennáll, míg az alperes köteles bizonyítani, hogy a megállapodást jogellenes fenyegetés hatására írta alá, ill. a szerződéses tanúk az aláírásnál nem voltak jelen.

Az alperes a jelen per felfüggesztését kezdeményezte a szám alatt folyamatban lévő büntetőeljárás jogerős befejezéséig, amely ügyben az alperes különösen nagy kárt, 75 millió forint

kárt okozó csalás miatt tett feljelentést a ..., ..., ... és ... ellen. A feljelentés szerint az alperes és hozzátartozói a tulajdonukban álló ingatlanok fedezetként történő biztosításával kötöttek kölcsönszerződést 2006. november 24-én ... hitelezővel. A szerződés szerint ... a szerződés megkötésének időpontjában az alperes részére 76 millió forint készpénzkölcsönt adott át, melynek fedezetét az adós, ill. hozzátartozói tulajdonában lévő ingatlanok képezték. A feljelentői állítás szerint a szerződésben szereplő ...-t helyett a szerződéskötésre a feljelentő lakásán, ... került sor, és a szerződés aláírásakor alperesnek csak 1 millió forint készpénz került átadásra. A fennmaradó összeg átadására ... hitelező ígérete szerint 2005. november 29-én került volna sor, ez azonban elmaradt, ... és az ...-ba távozott. A földhivatalnál a kölcsönszerződésben szereplő ingatlanokra a széljegy bejegyzésre került. A kijelölés folytán eljárta szám alatt folytatta le a nyomozati eljárást az ügyben. A nyomozás adatai alapján sem okirati, sem személyi bizonyítékokkal a feljelentésben foglaltakat nem lehetett alátámasztani. A 2006. VII. hó 7-én kelt összefoglaló jelentés részletesen is elemzi, hogy a tanúmeghallgatások, az okiratok tanulmányozása, ill. a korábban jegyzőként dolgozott és jogi végzettséggel rendelkező alperessel szemben feltételezhető jogi jártasságra tekintettel bizonyítékok hiányában a nyomozóhatóság miért látja indokoltnak a nyomozás megszüntetését.

A ...Főügyészség számú határozatával a nyomozást megszüntette. A határozat indokolása szerint a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal, hogy a feljelentésben megjelölt bűncselekmény tényállási elemei, így a tévedésbe ejtés, ill. a tévedésbe ejtéssel okozati összefüggésben okozott kár megvalósultak volna.

Az alperes és hozzátartozóinak pót-magánvádjá alapján a ...szám alatt indult meg az eljárás, ami áttételre került a ... Városi Bírósághoz. A ... Bíróság számú végzésével 2008. májusában a büntetőeljárást megszüntette arra tekintettel, hogy a pót-magánvádló a pót-magánvádat elejtette, és kérte az eljárás megszüntetését.

A büntetőeljárás eredményeképpen nem történt meg tehát a vád tárgyává tett körülmények teljes körű vizsgálata alapján az érdemi döntéshozatal, aminek az eredményeképpen az alperes és hozzátartozói által ... kötött kölcsön, ill. opciós szerződésben foglaltak polgárjogi érvénytelenségi jogkövetkezményei levonhatók volnának.

..., aki a felperes elvált házastársa, a nyomozati eljárásban tanúként közölte, hogy igen gyakran találkozott 2005. tavaszától őszeig az alperessel, aki igen gyakran kereste felperest részben a felperes ... lakásán, részben pedig a ... szám alatti ingatlanon, ahol egy ajtó-ablak üzletet üzemeltetett.

A megállapodás tartalmáról a tanúnak csak felületes ismerete volt, a tanú arra emlékezett, hogy a peres felek által készített megállapodást tanúként ... együtt aláírták, mely megállapodás egy közös irodában készült félrevonultan attól a helyiségtől, ahol ...s ... tartózkodott. A tanú nem emlékezett arra, hogy a megállapodás akkor készült-e el, vagy pedig már előre meg volt írva. Nem emlékezett arra sem, hogy a megállapodó felek előtt történt-e az ő aláírása időben, mindenesetre mind a négy aláíró személy jelen volt. Azt nem tudta a tanú megmondani, hogy ... ott írta-e alá az okiratot, akkor ugyanis fel sem merült benne az, hogy az alperes ne önként írta volna alá az iratot. Arra a tanú egyértelműen vissza tudott emlékezni, hogy az alperesen semmilyen fizikai vagy más kényszer nem volt látható, a megállapodás teljes nyugalomban készült.

... a nyomozati eljárás során tanúként arról számolt be, hogy 2005. elejétől az alperes szinte mindennapos volt a felperes ajtó-ablak diszkontjában, és a cég októberben történt megszűnéséig oda folyamatosan feljárt a felperest keresve. ... is megerősítette azt, hogy a megállapodás megkötésekor

a szerződő felek, ... és ő voltak jelen, és ez az ajtó-ablak depó diszkont irodájában történt. A tanú arra nem emlékezett pontosan, hogy a szerződő felek aláírása a papíron rajta szerepelt-e akkor, amikor ő aláírta, abban azonban teljesen bizonyos volt, hogy a saját aláírása nem előre, hanem a további személyek jelenlétében történt, és hogy annak a tartalmát a ... úti telephelyen a szerződő felek írták, őt az aláírásra a két fél kérte meg. A tanú elmondta továbbá, hogy a megállapodás tartalmát nem ismerte, az időpontját illetően kicsit elcsodálkozott, mert korábbi időpontra emlékezett. Akkoriban a peres felek annyira jó viszonyban voltak egymással, hogy benne sem felmerült, hogy kényszer vagy fenyegetés lett volna közöttük.

A nyomozati eljárás során ..., aki a felperest 6-7 éve ismerte és rajta keresztül ismerte meg felületesen az alperest, tudott arról, hogy az alperesnek a felperes különböző ügyekben nyújtott segítséget, ami miatt az alperes nagyon hálás volt, és kifejezetten az alperes kezdeményezte többször is azt, hogy készüljön el egy kötelezvény a viszonzás tárgyában. Maga a tanú is közbenjárt azzal kapcsolatban, hogy az alperes kedvezményesen vásárolhasson meg egy Peugeot személygépkocsit. Miután az alperesnek a Peugeot-ja már megvolt, a felperes többször is hiába kereste őt, ugyanis miután alperesnek a kocsija már megvolt, nem volt a felperesre rászorulva, egyébként pedig a tanú feltételezése szerint az alperes bujdosott a felperes elől azért, hogy nehogy az ígéretét beváltsa rajta.

...a nyomozati eljárás során tanúként elmondta azt, hogy felperes mutatta be neki az alperest, mint egy elesett, elég üldözött embert, akinek sok pere van, és ügyvédi segítségre van szüksége. 2005. március környékén kb. egy tucat ügyben kezdte el a tanú képviselni az alperest, közöttük volt munkaügyi per, nyomozóhivatal, polgári peres ügyek, és 2006. január, februárban táviratilag vonta meg az alperes a megbízását, azt megelőzően azonban fénymásolás ürügyével az összes iratokat tőle elvitte.

Több peres ügyben értek el sikereket, azonban az ügyvédi munkadíja kifizetésre nem került, igaz, erre vonatkozó megállapodás sem volt közöttük. A konkrét ügyekre az írásbeli meghatalmazást mindig az alperes adta, mert ez csak így lehetséges, de az alperes jogi képviseletére a megbízást szóban felperestől kapta. Egyébként alperes szüleit is képviselte.

A tanú tudott a felek közötti megállapodásról, de annak tartalmával nem foglalkozott mélyebben. Benyomása szerint a felek kapcsolata apa-fiú kapcsolatra emlékeztetett, a felperes rendszeresen pénzelte az alperest, nagyon jó barátoknak tűntek. A felperes a tanú ismerete szerint azért adott pénzt az alperesnek, hogy az alperes tulajdonában, de zárlat alatt lévő ingatlanok eladása után a jövedelmen valamilyen szinten osztozkodjanak. Valamilyen értelemben a felperes testőre is volt az alperesnek, tárgyalásra utazva a kocsijukat a felperes kocsija követte, az alperest ugyanis többen megfenyegették az ügyei miatt. A tanú olyasmit nem tapasztalt, hogy az alperes felperessel összefüggésben félelem, vagy fenyegetés hatása alatt állt volna, sőt az ellenkezőjét tapasztalta.

..., aki a felperes sofőrje, a nyomozati eljárásban tanúként beszámolt arról, hogy 2005. tél végén ismerte meg az alperest, és a felek közötti későbbi beszélgetésekből tudta meg azt, hogy az alperes korábban együtt dolgozott ..., földárveréseken vettek részt, amiből kifolyólag közöttük elszámolási vita keletkezett, és .. meghurcolta. A felperes hitt az alperes ártatlanságában, pénzbeli támogatást is nyújtott neki, ezen kívül, amíg az alperesnek saját autója nem lett, igen sok esetben a tanú útján fuvaroztatta különböző ügyekben tárgyalásokra, ill. az ügyintézés érdekében. A tanú ismerete szerint a felperes azért adott az alperesnek pénzt, mert az alperes korábbi nyomdai megrendelése is sok pénzt hozott a felperesnek, az alperes megígérte, hogyha az ingatlan ügyei rendeződnek, abból 20 %-ot ad a felperesnek, és közös üzletbe is belevágnak. A tanú ismerete szerint 2005. őszén jött létre a felek között ebben a tárgyban a megállapodás, amint megelőzőleg az alperes többször is mondta, hogy írásba is adja, hogy ad majd a földekből, nehogy emiatt gond legyen kettőjük között.

Maga a megállapodás a ...cég irodájában, a ... telep ...szám alatt keletkezett, ő maga vitte oda a felperest, jelen volt a két titkárnő, majd megérkezett az alperes is, mert korábban megbeszélték, hogy megállapodást kötnek. A tanú ezután elment a városba, majd amikor visszaért, ugyanazok a személyek voltak jelen, és jókedvük volt, mert az alperes valamilyen ügyészégi levelet kapott, amelyben számára jó hír volt. A megállapodás megkötése után az alperest még többször szállította ... tárgyalásokra az ...elleni perben, miután azonban 2005. őszén az alperesnek meglett a kocsija, már ritkábban, de még találkoztak. Amikor 2006-ban az ...-féle per eljutott addig, hogy a százvalahány lefoglalt ingatlan 60-70 %-ának a foglalását a bíróság feloldotta, az alperes a felperessel és az egri ügyvéddel is megszakította a kapcsolatot, ami 2006. év elején lehetett. A megállapodás aláírását követően a felek között még jó viszony volt, a megállapodás létrejöttében kényszerítés nem hatott közre.

A nyomozati eljárásban ... nyugdíjas rendőr is tanúként meghallgatásra került, és vallomásaiban a tanú igazolta azt, hogy 2005. márciusától kezdődően a felperes támogatást nyújtott az alperesnek a vele szemben folyó rendőrségi, ill. bírósági eljárásokkal összefüggésben, melyekben megtehető intézkedésekről maga a tanú is adott ötletet.

Az alperes 14. számú beadványában több ponton is rámutatott arra, hogy a felperes tényelőadásai nem felelnek meg a valóságnak. Azon felperesi előadás cáfolatára, hogy a Peugeot gépjármű beszerzése később történt, mint ahogy a megállapodás keletkezett, az alperes becsatolta a forgalmi engedély másolatát, amely szerint az autót 2005. augusztus 25-én helyezték forgalomba. A forgalomba helyezés és az adásvétel időpontja nem szükségszerűen esik egybe, ez az adat tehát önmagában nem cáfolta a felperesi előadást.

... a megállapodás időpontjára nézve egy, az októberinél korábbi időpont rémlett, és több tanú is úgy nyilatkozott, hogy miután az alperes a Peugeot gépjárművet megkapta, bár a peres felek között még hosszabb időn keresztül fennállt a jó kapcsolat, az alperes azonban már kevésbé szorult rá a felperes napi szintű támogatására.

A bíróság részéről nem tekinthető kizártnak az, hogy a peres felek megállapodása a rajta szereplő dátumhoz képest ténylegesen korábban jött létre. Miután azonban a szerződés tartalmából kifolyólag az a Ptk. 216. § /1/ bekezdés értelmében létrejöhet szóban, és írásban, sőt ráutaló magatartással is, és az ismertetett tanúvallomások alapján az bizonyítottan tekinthető, hogy az alperes részéről fennállt a szerződéskötésre irányuló akarat, ill. a szerződés alperes részéről nem kényszer, vagy fenyegetés hatására került aláírásra, így a szerződést a per során alkalmazhatónak találta.

Az alperes szerint hamis az a felperesi állítás, hogy a Ventóval kapcsolatos ügy a szerződés után volt, mert a Ventóval a baleset 2005. szeptember közepén történt. Aszámú vádirata alapján az megállapítható, hogy a gépkocsival a baleset 2005. szeptember 16-án történt, amellyel kapcsolatosan a gépjármű ittas vezetője 2005. december 15-én hunyt el, mindez azonban nem teszi egyértelművé azt a kérdést, hogy a peres felek viszonylatában, ill. hivatalos irányba mikor lett „ügy” az eseményekből kifolyólag.

Alperes szerint hamis az a felperesi állítás, hogy a megállapodásban foglalt 320.000,- Ft levonása a felperes felé fennálló tartozásból a munkaügyi perből kifolyólag kézhez vett pénzből történt, mert ekkor volt az alperesnek miből fizetnie, hiszen okiratokkal igazoltan a munkaügyi perben jogerős határozat 2005. december 7-én született. A bíróság megítélése szerint mindez nem jelenti annak abszolút cáfolatát, hogy előzetesen teljesítés történhetett, egyebekben pedig a jelen per tárgyát az képezi, hogy az alperesnek van-e, és milyen összegben van tartozása a felperes irányába, nem pedig

az, hogy elismert részteljesítés milyen forrásból történt, ez a körülmény tehát kis súllyal, közvetett jellegű bizonyítékként értékelhető.

Az alperes hivatkozott továbbá arra, hogy ... tett ügyvédi munkadíj nem fizetésre vonatkozó ügyben, felperes közlése szerint azonban a megállapodásban foglalt ügyvédi munkadíjjal kapcsolatos kitételek ... egri ügyvéd munkavégzésével kapcsolatosan merültek fel, és a megállapodás is ezt igazolja.

A ... Városi Bíróság ... számú iratai szerint az alperes .. ügyvédet az ellene csalás miatt folyó eljárásban 2005. VI. hó 2-án hatalmazta meg a képviselével, majd 2006. február 1-én vonta meg az alperes ... ügyvédi meghatalmazását és ezt megelőző néhány napon belül kezdeményezte azt az alperes a bíróság irányába, hogy a büntető tárgyaláson a felperes ne lehessen jelen, mely kérelmét az előző 2 hétben történt eseményekre utalással indokolta. A per során a 2006. VII. hó 25-én jogerőre emelkedett 61. számú végzés rendelkezett a bűnügyi zárlattal érintett cserhátszentiváni ingatlanok zárlatának a feloldásáról, majd az alperessel szemben 2006. októberében megszületett felmentő ítélet alapján került törlésre az érintett további ingatlanokról is a bűnügyi zárlat.

A bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján a ... Megyei Rendőr-főkapitányság fentiekben ismertetettbű. számú eljárásában feltárt bizonyítékok alapján nem látta azt megállapíthatónak, hogy a peres felek perben alkalmazandó megállapodását az alperes kényszer vagy fenyegetés hatása alatt írta volna alá, ennek folytán tehát a megállapodást érvénytelennek kellene tekinteni. A nyomozati eljárásban lefolytatott széleskörű bizonyítás lényegében semmilyen adatot nem tárt fel, ami az alperesi állítás alátámasztására lett volna alkalmas, sőt ellenkezőleg, az adatok egybehangzóan azt igazolták, hogy a peres felek között a megállapodás időpontjában kifejezetten jó viszony volt, peres felek mindennapos kapcsolatban voltak, mindez a megállapodás megkötése utáni hónapokban is így volt, emellett pedig több adat alátámasztotta azt is, hogy a felperes pénzben és egyéb úton-módon is segítséget, támogatást nyújtott az alperesnek, amint arra maga a megállapodás is utal.

A jelen perhez becsatolt munkaügyi bírósági ítéletek alapján láthatóan az alperes köztisztviselői jogviszonya megszüntetésével összefüggésben 3.777.993,- Ft elmaradt illetmény, 811.500,- Ft felmentési időre járó illetmény, 265.074,- Ft 2004. évre 13. havi illetmény, 2004-2005. évre 87.500,- Ft ruházati költségterítés, és ezek kamatai, további járulékos költségek megfizetésére volt kötelezve az ellenérdekű fél. Az ítélet alapján megállapítható, hogy 2004. VII. 21-ig az alperes táppénzzel ellátott, azt követően azonban ellátatlan volt, amely körülmények következtetni engednek a megállapodás 2. pontjában foglaltak megalapozottságára, nevezetesen tehát alperesi megélhetési problémák fennálltára, amit alperes ellenkérelmében vitatott.

A nyomozati eljárásban felvett bizonyítási anyag szerint a megállapodás létrejöttének, aláírásának /helyszín, jelenlévő személyek, körülmények, stb./ tekintetében az alperesi előadás nem nyert igazolást. ... és ... vallomása alapján az kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a perbeli megállapodás a Polgári perrendtartás - 1952. évi III. tv. - 196. §-ában foglalt teljes bizonyító erejű magánokirat alakításainak megfelelően történt, tehát a két peres fél aláírása az okiraton egyértelműen előttük történt volna, a vallomásuk szerint azonban a felek együttesen készítették el a megállapodást, és a két tanú aláírásakor mind a négy személy jelen volt, azzal kapcsolatban semmiféle kétség nem merülhetett fel, hogy azt az alperes is önkéntesen írta alá. Az alperes azt nem vitatta, hogy a megállapodáson saját kezű aláírása szerepelne, mindössze az aláírása önkéntességét vitatta, a kényszer közrehatását azonban az alperes sem a nyomozati eljárásban, sem a jelen eljárás keretén belül semmilyen módon nem igazolta. Nem adta magyarázatát az alperes annak sem, hogy a

kényszer, fenyegetés hatására aláírt megállapodás miatt feljelentést miért csak 2006. IV. 7-én tett, felperesi felszólítás hiánya ellenére.

A bíróság ezen indokok alapján tehát a peres felek között létrejött megállapodást, mint érvényesen létrejött atipikus szerződést a felek között alkalmazhatónak találta, amelyre nézve tehát érvényesülniük kell a Ptk. 198. § /1/ bekezdésben foglalt következményeknek. Egyértelmű az alperesi tartozás elismerése a megállapodás 5. bekezdése alapján 2.180.000,- Ft vonatkozásában.

A peres felek között létrejött megállapodás 6. bekezdése értelmében az alperes szülei ingatlanának eladásából a nettó árbevétel 10 %-ának a megfizetését vállalta a felperes felé. A kölcsönszerződés IV. pontja alapján azt lehet megállapítani, hogy az alperes édesanyja részéről összesen 11 millió forint, míg az alperes édesapja részéről összesen 37 millió forint értékű ingatlant érintett a jelzálogjog és az opciós jog, összesen tehát 48 millió forint értékű ingatlant, melynek 10 %-a tehát 4.800.000,- Ft-ot képvisel.

A 2005. november 21-én ... kelt szerződés címe Kölcsönszerződés ingatlanfedezettel, és abban adósként ..., az alperes édesapja, hitelezőként ..., készfizető kezesként pedig az alperes, továbbá ..., ..., ... és ... szerepelnek. A kölcsönszerződés II/5. pontja alapján az adós arra vállalt kötelezettséget, hogy a hitelező felé fennálló tartozását 2006. december 24. napjáig ügyleti kamattal együtt, tehát 84.360.000,- Ft-os összegben a hitelező részére visszafizeti. A kezesek a szerződésben készfizető kezesi felelősséget vállaltak, és a szerződésben kezesként megjelölt személyek, valamint az adósnak a szerződésben megjelölt ingatlanain jelzálogjog és opciós jog megalapítása történt a hitelező javára 70 millió forint és járulécai erejéig. A hitelező opciós joga az ingatlanokra 2006. december 31-ig terjedő időtartamra került megalapításra.

A bíróságnak az ügygel kapcsolatban folyt büntető eljárás iratanyaga alapján arra nézve van ismerete, hogy az érintett ingatlanok vonatkozásában a tulajdonjog átszállásra nem került sor. A peres felek szerződése a megjelölt ingatlanok eladásából származó nettó árbevétellel kapcsolatosan fogalmazza meg az alperesi fizetési kötelezettséget, a fizetési kötelezettség beálltának feltétele tehát az ingatlanok eladása. A jelen per keretén belül azt a felperesnek kellett igazolnia, hogy a szerződésben az alperesi fizetési kötelezettséget megalapozó körülmények bekövetkeztek, tehát a megjelölt ingatlanok eladásra kerültek. Az opciós jogra vonatkozó kikötést tartalmazó szerződés alapján az adásvételnek értékelhető jogi aktus létre jöhetett volna, ennek bekövetkezését azonban a felperes nem igazolta, a megállapodás ezen kitétele alapján tehát a bíróság az alperesi fizetési kötelezettség beálltát nem látta megállapíthatónak, ezért az erre épített kereseti kérelmet elutasította.

A jelen perben alkalmazandó peres felek között létrejött megállapodás nem kellően szabatos és pontos megfogalmazása miatt értelmezési problémákat vet fel. Nem egyértelmű tehát a megállapodás 6. bekezdés 2. mondatának a helyes értelmezése sem. A nyelvtani és logikai értelmezés alapján a bíróság ezt a mondatot úgy értékelte, hogy a lefoglalással érintett ingatlanok tekintetében nyilvánvalóan azok forgalomképességének a visszanyerését követően köteles az alperes rendelkezni ezen ingatlanok 20 %-ának - ami lehet az ingatlanok természetbeni 1/5 részére vonatkozó tulajdonátruházás, ill. az ingatlanok értéke 1/5-ének pénzbeli megfizetése - felperes részére történő juttatására.

A megállapodás 7. bekezdésének figyelembe vétele alapján a pénzbeli fizetési kötelezettség vállalása valószínűsíthető.

A megállapodás 6. bekezdésében foglalt második mondat szerint „a lefoglalt ingatlanok és ... tulajdonát képező ingatlanok 20 %-a illeti meg”

A felperes által becsatolt tulajdoni lap másolatok alapján, amelyek 2004. november 10-i állapotot tanúsítanak, 2001. december 27-én 27.630.000,- Ft-os összeg erejéig a ...Megyei Rendőr-főkapitányság rendelt el bűnügyi zárlatot jelentős számú alperesi tulajdonban álló ingatlan vonatkozásában az alperessel szemben csalás miatt folyamatban lévő eljárás keretében. Az ügyben a számon járt el. A büntetőeljárásban a jelen per alperese kezdeményezte több ízben is a lefoglalt ingatlanok egy részének a bűnügyi zárlat alól való feloldását, így az alperes jogi képviselője útján az 53. számú beadványában erre nézve konkrét indítványt tett. Az alperes, mint vádlott, ezen iratban meghatározta azt, hogy mely ingatlanok bűnügyi zár alól való feloldását kéri elsődlegesen, másodlagosan, ill. harmadlagosan. Az indítványhoz egy teljesen részletes táblázat készült az alperes részéről, ami felsorolja az összes, ...megyében fekvő, lefoglalással érintett ingatlant megjelölve azok helyrajzi számát, művelési ágát, területét, ill. forgalmi értékét. Az ingatlanok összértékének 20 %-a 8.980.000,- Ft. Miután ezen ingatlanforgalmi érték megjelöléseket maga az alperesi beadvány tartalmazza 2006. áprilisi dátumozással, a bíróság a megjelölt alperesi iratot a jelen perbeli ítélezés alapjául felhasználhatónak találta.

A peres felek megállapodásának 7. bekezdése, ami közös vállalkozásra vonatkozó elhatározást rögzített, a peres felek közötti viszony teljes és végleges megromlása miatt nyilvánvalóan okafogyottá vált, ill. a kereseti kérelem ezen bekezdés kikényszerítését nem is kéri, ez tehát a jelen perbeli ítélezés keretében figyelmen kívül maradt.

A megállapodás 8. pontja érinti önállóan az ügyvédi munkadíj rendezés kérdését, mint ami az ingatlanok értékesítése után a felperes útján történik meg ... ügyvéd irányába, de a megállapodásösszegezés szerint nem jelöli meg azt, hogy ... részére milyen összeg fizetendő ki.

Bár a jelen per keretén belül a felperes indítványozta ... tanúkénti meghallgatását, és erre azért nem kerülhetett sor, mert az alperes az ügyvédi titoktartás alóli felmentést nem adta meg, az ügyvéd tanúkénti meghallgatása sem eredményezhetné az alperesnek a 8. bekezdés alapján pénzfizetésre kötelezését, a 8. bekezdés ugyanis úgy értelmezhető, hogy az ingatlanok értékesítése után felperest megillető pénzügyi terhére fizeti ki a felperes ... ügyvédi munkadíját. A megállapodás 8. bekezdése tehát az alperessel szemben önálló jogcímen további fizetési kötelezettséget nem alapoz meg.

A perbeli ítélezést megnehezítette az, hogy az alperes személyes meghallgatására a perben megtartott 7 tárgyalás ellenére nem került sor, holott őt a bíróság több ízben is személyes megjelenés kötelezettségével idézte a tárgyalásokra, ill. a bizonyítási teher szabályai mellett figyelmeztette a Pp. 141. § /2/ és /6/ bekezdésben foglaltakra is.

Az alperes a perben megtartott utolsó tárgyalás kivételével a távolmaradásait kimentette, az utolsó tárgyalásról való kimentés nélküli távolmaradását azonban a bíróság a közel 2 éves pertartamú perben akként értékelte, hogy az alperes nem kíván a perben aktivitást kifejteni.

Az alperes perbeli érdemleges aktivitása nem változott meg azt követően sem, hogy jogerősen befejezésre került az a két büntető eljárás, amelyek folyamatban létét az alperes többször kifejtett álláspontja szerint a jelen eljárás érdemi folytatása akadályának ítélte meg. A ... számú, 2008. május 9-én jogerős ítéletével felmentette ..., a felperes fiát a sikkasztás büntette miatt emelt vád alól, mely vád az alperes 2006. április 6-án tett bejelentésén alapult.

Az alperes a 14. számú elfogultsági kifogásában ... ügyvédje etikátlan magatartására hivatkozott, amire tekintettel ügyvédi meghatalmazását visszavonta. A felperes közölte, hogy ... ügyvéd más

ügyekben az alperes képviselőjét továbbiakban is ellátta, amit igazol az az adat, hogy a számú perében, melynek egyik felperese a jelen per alperese, a 2008. február 6-án született ítélet ... ügyvédet a felperesek képviselőjeként jelöli meg.

Összegezve tehát a fentieket, a bíróság a peres felek megállapodásának 5. bekezdése alapján 2.180.000,- Ft, a 6. bekezdés 2. mondata alapján pedig 8.950.000,- Ft, így összesen 11.130.000,- Ft erejéig találta a kereseti kérelmet megalapozottnak, ezt meghaladó mértékben tehát a kereseti kérelmet elutasította.

A Ptk. 301. § /1/ bekezdés értelmében pénztartozás esetében - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdve akkor is köteles a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni, ha a tartozás egyébként kamatmentes.

A peres felek között létrejött megállapodás nem tartalmaz teljesítési határidőt, ami alapján az alperesi késedelembe esés időpontja meghatározható volna, és a felperes nem igazolta olyan peren kívüli felszólítás megtörténtét sem, mint ami az alperesi késedelembe esés időpontját meghatározná, így egyéb adatok hiányában a bíróság a felperes által kibocsátani kért fizetési meghagyás alperes részére történt kézbesítésének időpontját határozta meg olyan időpontként, amikor az alperesi késedelembe esés egyértelműen bekövetkezett, az ennél korábbi késedelmi kamat kezdő időpont, ill. a jegybanki alapkamat kétszeresére vonatkozó kereseti kérelmet tehát a bíróság elutasította. /Az emelt összegű késedelmi kamat alkalmazását a Ptk. 301/A. § gazdálkodó szervezetek jogviszonyában teszi lehetővé./

A felperes pernyertessége alapján jogosult volna az alperessel szemben a perköltségei megtérítésére, a felperes azonban a perköltség tárgyában való határozathozatal mellőzését kérte, a bíróság tehát ebben a tárgyban nem rendelkezett.

A felperes a per során illeték-feljegyzési jog kedvezményében részesült, amiből az 1990. évi XCIII. tv. 59. §. alapján az következik, hogy az illetéket az fizeti meg, akit a bíróság erre kötelez. A bíróság a Pp. 81. §, valamint a 6/1986./VI.26./ IM. r. 15. § alkalmazásával a peres feleket pernyertességük, ill. pervesztességük arányában kötelezte a Magyar Állam javára a lerótt eljárási illeték megfizetésére. A perben irányadó eljárási illeték 900.000,- Ft, amelyből pervesztessége folytán az alperes 553.400,-, míg a felperes 346.600,- Ft megfizetésére köteles.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. §. /1/ bekezdésén, a fellebbezés elbírálására vonatkozó tájékoztatás a Pp. 220. §. /3/ bekezdésén és a 256/A-B-C-D. §. rendelkezésein alapszik.

Balassagyarmat, 2009. február 24.

Csehné dr. Papp Andrea sk.
bíró

